

Dosarul nr. 2ra-1215/19

Instanța de fond: Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani – R. Pascari

Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, V. Cotorobai, M. Anton

ÎNCHEIERE

26 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Tatiana Vieru
Nina Vascan
Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 în procedura falimentului,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 împotriva lui Victor Gîrlea și Ana Gîrlea cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din data de 11 octombrie 2018 a Cuții de Apel Chișinău, prin care s-a admis apelul declarat de Victor Gîrlea și Ana Gîrlea, s-a casat hotărârea din data de 28 februarie 2018 a Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani,

constată:

La 26 ianuarie 2017 Societatea pe Acțiuni „Termoelectrica” (în continuare SA „Termoelectrica”) s-a adresat cu o acțiune oblică în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr.15 (în continuare ÎMGFL nr.15) împotriva lui Victor Gîrlea și Anei Gîrlea, prin care a solicitat încasarea datoriei în mărime de 63 108,64 lei și compensarea cheltuielilor de judecată sub forma taxei de stat în mărime de 1893,25 lei.

În motivarea acțiunii SA „Termoelectrica” a invocat că în baza contractului de livrare a energiei termice în apă caldă nr.6015 din data de 01 octombrie 2016, încheiat între SA „Termoelectrica” și ÎMGFL nr.15, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. Societatea reclamantă a indicat că la data de 28 noiembrie 2016 din cauza neonorării obligațiilor de plată datorita ÎMGFL nr.15 constituie 27 350 429,34 lei.

ÎMGFL nr.15 la rândul său, a prestat servicii de gospodărie comunală, inclusiv energie termică, tuturor proprietarilor, chiriașilor, locatarilor apartamentelor, încăperilor locuibile și nelocuibile ale blocului locativ gestionat, astfel încât aceștia au beneficiat de serviciul prestat și au obligația de a achita în termen contravaloarea lui, conform facturilor primite.

SA „Termoelectrica” a menționat că deși beneficiarii Victor Gîrlea și Ana Gîrlea nu au achitat plata pentru serviciile prestate, ÎMGFL nr.15 nu i-a acționat în instanța de

judecată în vederea recuperării datoriilor formate pentru perioada decembrie 2004 - august 2016, în sumă totală de 63 108,64 lei, o omisiune a acestuia, motiv pentru care este în imposibilitate de a achita creanțele sale față de SA „Termoelectrica”, devenind debitor al acestuia, circumstanțe în care se consideră îndreptățit de a depune prezenta acțiune în instanța de judecată.

Victor Gîrlea și Ana Gîrlea în baza contului personal deschis la ÎMGFL nr.15 au acceptat prestarea și au beneficiat de servicii comunale în volum deplin, fără întreruperi, în conformitate cu normele și tarifele în vigoare.

Societatea reclamantă a mai menționat că în caz de prestare a serviciilor publice de gospodărie comunală indiferent de faptul dacă a fost sau nu încheiat contract în acest sens, consumatorii urmează să achite serviciile prestate. Astfel, în opinia reprezentantului societății reclamante se consideră întreprățit de a solicita încasarea datoriei pentru serviciile comunale pentru perioada decembrie 2004 - august 2016.

Prin hotărârea din data de 28 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani s-a admis integral cererea de chemare în judecată, s-a încasat în mod solidar de la Victor Gîrlea și Ana Gîrlea în beneficiul ÎMGFL nr. 15 datoria pentru consumul energiei termice în sumă totală de 63 108,64 lei pentru perioada decembrie 2004 - august 2016 și în beneficiul SA „Termoelectrica” suma de 1 893,52 lei cu titlu de cheltuieli de judecată suportată pentru plata taxei de stat. (f.d. 106-111-116)

Pentru a ajunge la această soluție instanța a reținut că în speță s-a constatat că Victor Gîrlea și Ana Gîrlea în perioada decembrie 2004 - august 2016 au beneficiat de energia termică livrată de către societatea reclamantă, acumulând o datorie, care potrivit legislației ce reglementează raportul juridic litigios urmează a fi achitate.

Instanța a respins argumentul cu privire la intervenirea termenului de prescripție pentru perioada decembrie 2004 - noiembrie 2013, indicând că în noiembrie – decembrie 2015 și februarie 2016 Victor Gîrlea și Ana Gîrlea au efectuat plăți, care au dus la întreruperea termenului de prescripție.

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 11 octombrie 2018 a admis apelul declarat de către Victor Gîrlea și Ana Gîrlea, a casat hotărârea din data de 28 februarie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani, cu emiterea unei noi hotărâri prin care a respins cererea de chemare în judecată în partea încasării datoriei în mărime de 39 011,2 lei pentru perioada decembrie 2004- octombrie 2012 ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție, a admis cererea de chemare în judecată în partea încasării datoriei pentru perioada noiembrie 2012- august 2016, s-a încasat din contul lui Victor Gîrlea și Anei Gîrlea în beneficiul SA „Termoelectrica” a sumei de 24 097,37 lei cu titlu de datorie pentru perioada noiembrie 2012- august 2016, s-a încasat din contul SA „Termoelectrica” în beneficiul lui Victor Gîrlea și Anei Gîrlea proporțional pretenției respinse din pretențiile reclamantului suma de 877,75 lei. (f.d. 135,136-143)

Instanța de apel a concluzionat că deși în speță s-a constatat că Victor Gîrlea și Ana Gîrlea au acumulat o datorie pentru perioada decembrie 2004 - august 2016 la plata energiei termice, perioada decembrie 2004 – octombrie 2012 s-a prescrist, iar faptul efectuării în noiembrie – decembrie 2015 și februarie 2016 a unor achitări, nu poate fi reținut ca întreruperea termenului de prescripție, ori plățile au fost efectuate când datoria deja era prescristă.

Împotriva deciziei instanței de apel, la data de 22 ianuarie 2019 ÎMGFL nr. 15 în procedura falimentului a depus recurs, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel cu emiterea unei noi hotărâri privind admiterea integrală a cererii de chemare în judecată. (f.d. 147-150)

În motivarea recursului ÎMGFL nr. 15 a indicat că instanța de apel a încălcat esențial sau aplicat eronat normele de drept material sau a normelor de drept procedural.

ÎMGFL nr. 15 a menționat că în speță sunt aplicabile prevederile art. 277 al Codului civil, ori termenul de prescripție extinctivă a fost întrerupt prin faptul beneficierii de achitări compensatorii, care au dus la stingerea lunară a sumelor din datorii, din care fapt a rezultat recunoașterea tacită a datoriilor.

La 14 iunie 2019 Victor Gîrlea și Ana Gîrlea a depus referință la recursul declarat de către ÎMGFL nr. 15, prin care a solicitat respingerea recursului ca fiind inadmisibil. (f.d. 163-167)

În conformitate cu art. 434, alin. (1) al Codului de procedură civilă recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Curtea de Apel Chișinău a pronunțat decizia la data de 11 octombrie 2018, a publicat-o pe portalul instanțelor de judecată la data de 14 noiembrie 2018, a expeditat-o participanților la proces la data de 19 noiembrie 2018. (f.d. 144) Confirmare privind recepționarea copiei deciziei de către ÎMGFL nr. 15 la materialele dosarului lipsește.

În aceste circumstanțe recursul declarat ÎMGFL nr. 15 la data de 22 ianuarie 2019, se consideră a fi depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către ÎMGFL nr. 15, este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Conform regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII al Codului de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, alin. (2), (3) și (4) al Codului de procedură civilă.

În conformitate cu prevederilor art. 432, alin. (1) al Codului de procedură civilă părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se

invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) al Codului de procedură civilă cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4).

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către ÎMGFL nr. 15 asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanța de apel, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate de către recurentă nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă ÎMGFL nr. 15 și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către ÎMGFL nr. 15 inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 431, alin. (1) și (2), art. 433, lit. a), 440, alin. (1) și (1¹) ale Codului de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Întreprinderea Municipală de Gestionare a Fondului Locativ nr. 15 în procedura falimentului, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Tatiana Vieru

judecătorii

Nina Vascan

Maria Ghervas